

KLIMATY

ŚW. ANNY



Nr 504 / 04 listopada 2018 ISSN 2080-0010

XXXI Niedziela Zwykła

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Pwt 6, 2-6

Czytanie z Księgi Powtórzonego Prawa: Mojżesz powiedział do ludu: «Będziesz się bał Pana, Boga swego, zachowując wszystkie Jego nakazy i prawa, które ja tobie rozkazuję wypełniać, tobie, twym synom i wnukom, po wszystkie dni życia twego, byś długo mógł żyć. Słuchaj, Izraelu, i pilnie tego przestrzegaj, aby ci się dobrze powodziło i abys się bardzo rozmnożył, jak ci przyrzekł Pan, Bóg ojców twoich, że ci da ziemię opływającą w mleko i miód. Słuchaj, Izraelu, Pan jest naszym Bogiem – Pan jedynie. Będziesz więc miłował Pana, Boga twojego, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich swych sił. Pozostaną w twym sercu te słowa, które ja ci dziś nakazuję».

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSYJNY

Ps 18 (17), 2-3a. 3b-4. 47 i 51ab

Miłuję Ciebie, Panie, Mocy moja

Miłuję Cię, Panie, Mocy moja, Panie, Opoko moja i Twierdzo, mój Wybawicielu.

Boże, Skąło moja, na którą się chronię, Tarczo moja, Mocy zbawienia mego i moja Obrono.

Wzywam Pana, godnego chwaly, i wyzwolony będę od moich nieprzyjaciół.

Niech żyje Pan, niech będzie błogosławiona moja Opoka, niech będzie wywyższony mój Bóg i Zbawca.

Ty dałeś wielkie zwycięstwo królowi i łaską obdarzyłeś Dawida, Twego pomazańca.

DRUGIE CZYTANIE

Hbr 7, 23-28

Czytanie z Listu do Hebrajczyków: Wielu było kapłanów poprzedniego Przymierza, gdyż śmierć nie zezwalała im trwać przy życiu. Ten właśnie, ponieważ trwa na wieki, ma kapłaństwo nieprzemijające. Przeto i zbawiać na wieki może całkowicie tych, którzy przez Niego przystępują do Boga, bo wciąż żyje, aby się wstawiać za nimi.

Takiego bowiem potrzeba nam było arcykapłana: świętego, niewinnego, nieskalanego, oddzielnego od grzeszników, wywyższonego ponad niebiosa, takiego, który nie jest zobowiązany, jak inni arcykapłani, do składania codziennej ofiary najpierw za swoje grzechy, a potem za grzechy ludu. To bowiem uczynił raz na zawsze, ofiarując samego siebie. Prawo bowiem ustanawiało arcykapłanami ludzi obciążonych słabością, słowo zaś przysięgi, złożonej po nadaniu Prawa, ustanawia arcykapłanem Syna doskonałego na wieki.

Oto słowo Boże

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

J 14, 23

Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go i przyjdzie do niego.

EWANGELIA

Mk 12, 28b-34

Słowa Ewangelii według Świętego Marka: Jeden z uczonych w Piśmie podszedł do Jezusa i zapytał Go: «Które jest pierwsze ze wszystkich przykazań?»

Jezus odpowiedział: «Pierwsze jest: „Słuchaj, Izraelu, Pan Bóg nasz jest jedynym Panem. Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą”. Drugie jest to: „Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego”. Nie ma innego przykazania większego od tych».

Rzekł Mu uczonej w Piśmie: «Bardzo dobrze, Nauczycielu, słusznie powiedziałaś, bo Jeden jest i nie ma innego prócz Niego. Miłować Go całym sercem, całym umysłem i całą mocą i miłować bliźniego jak siebie samego znaczy daleko więcej niż wszystkie całopalenia i ofiary».

Jezus, widząc, że rozumnie odpowiedział, rzekł do niego: «Niedaleko jesteś od królestwa Bożego». I nikt już nie odważył się Go więcej pytać. mu rzekł: Idź, twoja wiara cię uzdrowiła. Natychmiast przejrzał i szedł za Nim drogą.

Oto słowo Pańskie

W Klimatach:

- Subiektywny przewodnik po Mszy świętej
- Liturgia Słowa - Obosieczny miecz 2
- Zapał własną Świecę Niepodległości 2
- Święty bp. Zygmunt Szczęsny Feliński 3
- Wieczór uwielbienia 3
- 11 listopada o godz 13:00
- Msza Święta w intencji Ojczyzny 3

KOMENTARZ

Chęć wystawienia na próbę, jak to się często zdarzało, czy też czysta, autentyczna dociekliwość i chęć poznania prawdy?

Co skłoniło uczonego w Piśmie do postawienia Jezusowi tego pytania?

Z przebiegu rozmowy wynika, że raczej należałoby się skłaniać do drugiego motywu. Wydaje się, że rozmówca był człowiekiem dociekliwym i otwartym. Musiał też być osobą szanowaną i poważaną w środowisku, ponieważ jego wypowiedź ucina dalszą dyskusję. A poruszone zagadnienie nie należało do banalnych.

To, co dla nas jest oczywiste, wcale nie było takim dla wierzących i dyskutujących na tematy wiary Żydów. Pomińmy w całym tym zajściu kwestię sporu uczonych nad większym lub mniejszym znaczeniem poszczególnych przykazań. Skoncentrujmy się na fakcie, że Jezus połączył dwa, funkcjonujące oddzielnie przykazania – przykazanie miłości Boga i miłości człowieka, w jedno i to najważniejsze przykazanie. To było rewolucyjne wydarzenie! Odtąd przeżywanie wiary i jej rozwój zależy od tego, jak to przykazanie wypełniamy w naszym życiu.

ks. dr Waldemar Macko

Subiektywny przewodnik po Mszy świętej

LITURGIA SŁOWA

Obosieczny miecz

Słowo Boże jest jak obosieczny miecz. Pozwalasz, by ciął twoje przyzwyczajenia i stereotypy?

Najpierw jest słuchanie Bożego Słowa. Potem czas na homilię, czyli próba odniesienia Bożego nauczania do swojego życia. Pod wpływem Ewangelii można z odwagą rewolucjonisty rzucić wyzwanie swojemu świętemu spokojowi. Ale bez trudu można też znaleźć usprawiedliwienie dla hołdowania swoim przyzwyczajeniom.

Homilia, kazanie. Jak zwął tak zwął. Raz lepsze, raz gorsze. Zależnie od głoszącego, ale i od subiektywnej oceny słuchacza. Do jednego trafia to, do drugiego tamto. Każdy czego innego oczekuje, czego innego potrzebuje. Można czasem usłyszeć dobrą opinię o homiliach, które wydawały się opowiadaniem byle czego, ale i zło o obiektywnie bardzo dobrych. Zawsze jednak są jakoś nie tylko słowem człowieka, ale też i Bożym.

Po co są? Dla pogłębienia wiary - potrzebuje ona rzetelnej wiedzy o Bogu, o człowieku, o modlitwie, o sposobie na życie. Często dla wzmocnienia nadziei - z perspektywy obietnicy zmartwychwstania i życia wiecznego wszystkie kłopoty i bóle nabierają innego wymiaru. A najczęściej, żeby wzrosła miłość, przygaszona chrześcijańską rutyną, złymi przyzwyczajeniami, bylejakością.

Ma więc pomóc zgromadzonemu ludowi Bożemu w chrześcijańskim życiu; w budowaniu świata wedle Bożego pomysłu. Dlatego, aby budować wiarę, wzmacniać nadzieję i rozpalać miłość, homilia nie może być oderwana od codzienności. Ale też musi być wierna Bożemu słowu. Także wtedy, gdy wydaje się ono zbyt radykalne.

Czy Jezus był rewolucjonistą? Bardziej chodzi o faktyczne zainteresowanie się tym, do czego wzywał. Bez tej próby zachwycenia się Jego orędziem trudno zauważyć w sobie nawet całkiem spore wady. To inni powinni się nawrócić, a mnie wystarczy najwyżej lekko skorygować swoje życie. Niestety, radykalizm Ewangelii trzeba odnosić w pierwszym rzędzie do siebie.

Jeśli oko jest powodem twojego grzechu, wyłup je. Jeśli tym powodem jest ręka, odetnij ją. Hiperbola? Oczywiście. Ale czy potrafisz tak radykalnie unikać grzechu? „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi”. Nie gromadzimy. Zabezpieczamy przyszłość. Swoją, swoich dzieci, parafii. I choć Jezus mówi „nie troszczcie się”, o jutro tego już jakbyśmy nie słyszeli.



foto. Maek Piekara Agencja GN

Albo: Nie odwracaj się od tego, który prosi. A my łatwo tłumaczymy sobie, że trzeba pomagać potrzebującym, nie naciągaczom. Racja. A umiesz odróżnić jednego od drugiego? Umiesz czasem wyjść na jelenia i dać się naciągnąć, gdy swojego sądu nie jesteś pewien? I tak dalej, i tak dalej. Można słuchać przypowieści o złym zarządcy, który bije swoje współsługi i mówić: jestem szefem i wolno mi od pracowników wymagać, a faktycznie usprawiedliwiać zwyczajne draństwo. Można ze zrozumieniem kiwać głową, gdy Jezus wzywa, by mówić „tak – tak” i „nie – nie”, a po wyjściu z Eucharystii wrócić do swoich niesprawdzonych podejrzeń, pomówień i złości.



Zapal własną Świecę Niepodległości

Każdy w swoim domu w Dniu Niepodległości będzie mógł zapalić replikę ozdobnej świecy ofiarowanej Warszawie przez Piusa IX w 1867 r. z życzeniem, by zapłonęła dopiero wówczas, gdy Polska będzie wolna. Z okazji jubileuszu stulecia odzyskania przez Polskę niepodległości w parafiach archidiecezji warszawskiej rozprowadzono cegiełki w postaci repliki Świecy Niepodległości. Ofiary zebrane przy tej okazji wesprą prace wykończeniowe Świątyni Opatrzności Bożej w Wilanowie - narodowego wotum za odzyskaną wolność i opiekę Opatrzności Bożej nad naszym narodem.

Źródło: <https://warszawa.gosc.pl/doc/5054702.Zapal-wlasna-Swiece-Niepodleglosci>

To świeca, która ma niezwykłą historię. Przeznaczył ją dla Warszawy papież Pius IX, zwany Obrońcą Polski, w 1867 r. z życzeniem, by zapalono ją dopiero wówczas, gdy Polska będzie wolnym krajem.

Stało się to podczas kanonizacji Józefa Kuncewicza, gdy do Rzymu przybyły rzesze Polaków ze wszystkich trzech zaborów. Po zakończeniu uroczystości Pius IX polecił, by świeca stojąca przy ołtarzu była przechowywana w Rzymie do czasu odzyskania niepodległości przez Polskę.

Czekała na to długo. Aż do grudnia 1919 r., gdy kolejny papież, Benedykt XV wręczył dwóm polskim biskupom - Prymasowi Polski Edmundowi Dalborowi i metropolicie warszawskiemu Aleksandrowi Kakowskiemu birety kardynalskie. W trakcie tej uroczystości Benedykt XV wyraził nadzieję, że świeca Piusa IX, która może być już przewieziona do Warszawy, będzie symbolem promieniującego z Kościoła światła

Kardynał Edmund Dalbor wraz z metropolitą warszawskim kard. Aleksandrem Kakowskim przywieźli świecę z Watykanu do archikatedry warszawskiej. Tam podczas uroczystej Eucharystii w 1920 r. zapalił ją marszałek Sejmu Ustawodawczego Wojciech Trąmpczyński na znak, że ojczyzna odzyskała wolność. Kazanie podczas tej Eucharystii wygłosił biskup przemyski Józef Pelczar. Powiedział wówczas: "Nadszedł wielki dzień! Radujmy się i weselmy! Ta świeca jest dla nas jakby drogim posłem z Watykanu. Radujmy się ze wskrzeszenia ojczyzny, lecz trwóżmy o jej przyszłe losy. Błagać trzeba Pana, aby nie opuszczał Polski, aż do końca wieków. Ta świeca jest jakby drogowskazem posłannictwa naszego narodu".

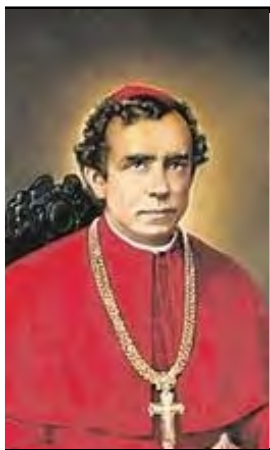
Po wybuchu drugiej wojny światowej Świeca Niepodległości została przeniesiona do kaplicy seminaryjnej, co uchroniło ją od losu zburzonej podczas Powstania Warszawskiego katedry. Potem przeniesiono ją do kościo-

ła seminaryjnego przy Krakowskim Przedmieściu. Następnie trafiła do Świątyni Opatrzności Bożej i od tamtej pory pozostaje już w niej na stałe, eksponowana przy ołtarzu.

Kolejny raz świeca zapłonęła po blisko 100 latach. 3 czerwca br. w XI Święto Dziekczynienia. Zapalił ją prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Andrzej Duda, w obecności marszałka Sejmu Marka Kuchcińskiego, Prymasa Polski abp. Wojciecha Polaka i metropolity warszawskiego kard. Kazimierza Nycza - na znak wolności i niepodległości Polski. Prezydent ponownie zapalił świecę w setną rocznicę odzyskania niepodległości, podczas Mszy Świętej w intencji Ojczyzny o godz. 9 w Świątyni Opatrzności Bożej.

Replikę Świecy Niepodległości można będzie zapalić w naszych domach 11 listopada o symbolicznej godzinie 19.18 i zjednoczyć się we wspólnej modlitwie za wolną Ojczyznę, słowami Aktu na Polski dołączonego do świecy".

Relikwie świętych i błogosławionych w kościele pw. św. Anny w Wilanowie



Święty Zygmunt Szczęsny Feliński, biskup

4 listopada br. przed Mszą św. o godz. 18.00. zostaną wprowadzone do świątyni relikwie św. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego, Arcybiskupa Metropolity Warszawskiego w latach 1862 – 1895. Został beatyfikowany 18 sierpnia 2002 r. przez św. Jana Pawła II. Kanonizacji Zygmunta Szczęsnego Felińskiego w październiku 2009 r. dokonał papież Benedykt XVI. Ciało Świętego spoczywa w archikatedrze św. Jana Chrzciciela w Warszawie.

"Błogosławiony Zygmunt Szczęsny Feliński, arcybiskup Warszawy w trudnym czasie niewoli narodowej, wytrwale wzywał do ofiarności na rzecz ubogich, do otwierania instytucji wychowawczych i zakładów dobroczynnych. Sam założył sierociniec i szkołę i sprowadził do stolicy Siostry Matki Bożej Miłosierdzia. Po upadku powstania styczniowego, wiedziony miłosierdziem wobec braci, otwarcie wystąpił w obronie prześladowanych. Ceną za tę wierność miłości było zesłanie w głąb Rosji, które trwało dwadzieścia lat. Również tam pamiętał o ludziach biednych i zagubionych, okazując im wielką miłość, cierpliwość i wyrozumiałość. Napisano o nim, że "w czasie swego wygnania, w ucisku wszechstronnym, w ubóstwie modlitwy, trzymał się tylko ciągle u stóp krzyża i oddawał się miłosierdziu Bożemu" (Jan Paweł II).

Zygmunt Szczęsny urodził się w 1822 r. w Wojutynie na Wołyniu. Wychowany został w atmosferze religijnej i patriotycznej, od najmłodszych lat był czcicielem Matki Bożej. Skończył studia w Moskwie i Paryżu. Wstąpił do seminarium duchownego i w 1855 r. otrzymał święcenia kapłańskie w Petersburgu. Został ojcem duchownym w tamtejszym seminarium. Uważnie przyglądał się sytuacji w Rosji i losom Polaków, zwłaszcza opuszczonych dzieci i starców. Bolał nad zamknięciem nowicjatów zakonnych, co było jedną z form carskich represji wobec Kościoła katolickiego.

W 1857 r. założył Zgromadzenie Sióstr Franciszkanek Rodziny Maryi, któremu zlecił

opiekę nad dziećmi oraz ludźmi chorymi i starymi. Jednym z zadań zgromadzenia było organizowanie szkół dla wiejskich dzieci. W 1862 r. papież bł. Pius IX mianował Zygmunta Szczęsnego arcybiskupem metropolią warszawskim. Piastując ten urząd, Zygmunt przyczynił się do wyraźnego odrodzenia duchowego dawnej stolicy Polski. Zreformował seminarium i Akademię Duchowną w Warszawie, założył schronisko dla biednych dzieci i upowszechnił nabożeństwo majowe ku czci Najświętszej Maryi Panny.

W 1864 r., po niespełna półrocznej posłudze arcybiskupiej, został przez władze carskie skazany na wygnanie w głąb Rosji za to, że w marcu 1863 r. napisał list do cara

Aleksandra II w obronie Kościoła i narodu.

Również na wygnaniu, w Jarosławiu nad Wołgą, dawał przykład głębokiej wiary. Po 20 latach zwolniono go, jednakże otrzymał zakaz powrotu na teren swojej archidiecezji. Zamieszkał w Dźwiniacze (wówczas województwo tarnopolskie, obecnie Ukraina), gdzie mimo podeszłego wieku i wyczerpania wygnaniem podjął pracę wśród ludzi.

Zmarł w pałacu arcybiskupim w Krakowie 17 września 1895 r. Jego pogrzeb na Wawelu stał się okazją do manifestacji patriotycznych.

Źródło:

<https://brewiarz.pl/czytelnia/swieci/09-17b.php3>

UWIELBIENIE | ADORACJA | ŚWIADECTWA MŁODYCH OSÓB



PARAFIA ŚW. ANNY W WARSZAWIE | UL. KOLEGIACKA 1, WILANÓW | 25 LISTOPADA 2018
18.00 Msza Święta i bezpośrednio po niej Wieczór Uwielbienia



#młodziPSNE #młodziDlaMłodych



11 LISTOPADA GODZ. 13.00

MSZA ŚWIĘTA W
INTENCJI OJCZYZNY

Z OKAZJI 100 - LECIA ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI

XXXI Niedziela Zwykła – 04 listopada 2018 r.

1. **0. 0: aA:] ^ []** ...
2. **0: aA:] ^ []** ...
3. **0: aA:] ^ []** ...
4. **Y A:] ^ []** ...
5. **Y A:] ^ []** ...
6. **Y A:] ^ []** ...
7. **U [] d a A:] ^ []** ...
8. Zapraszamy na kurs przedmałżeński dla naręczonych prowadzony metodą warsztatową w małej grupie wg programu „Radość i Nadzieja”. Kurs rozpocznie się we wtorek, 20 listopada 2018r. Zapisy i informacje o kursie są dostępne na parafialnej stronie internetowej w zakładce Sakramenty - Małżeństwo.
9. Za tydzień będziemy przeżywać 100. rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości. Po raz trzeci, w Świątyni Opatrzności Bożej zostanie zapalona Świeca Niepodległości, ofiarowana Warszawie w 1867 r. przez papieża Piusa IX, obdarzonego przez naszych przodków mianem *Defensor Poloniae* (obrońca Polski), z życzeniem, by zapalono ją dopiero wówczas, gdy Polska będzie już wolna. Zamysłem Centrum Opatrzności Bożej jest, aby replika Świcy Niepodległości znalazła się w polskich domach i była zapalona 11 listopada 2018 r. w naszych oknach. Do Świcy Niepodległości dołączony jest Akt Dziękczynienia Polski oraz formularz do wpisania osobistych intencji, które będą uroczyszczone przy ołtarzu głównym Świątyni Opatrzności w dniu 11 listopada 2018 roku podczas Mszy św. o godz. 9.00 i 12.00.
10. **U [] d a A:] ^ []** ...
11. W tym tygodniu, przypadają następujące święta liturgiczne:
 - w piątek, 9 listopada, święto rocznicy poświęcenia Bazyliki Laterańskiej,
 - w sobotę, 10 listopada, wspomnienie św. Leona Wielkiego, Papieża i Doktora Kościoła, Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy serdeczne życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.
12. **Y A:] ^ []** ...
13. **T a:] ^ []** ...

**Rzymskokatolicka Parafia
pw. św. Anny w Wilanowie**

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:
pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.0 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 184 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna
Redakcja: ela.wrotek@gmail.com
Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis




**Intencja różańcowa
Kół Żywego Różańca**

od 14.10 do 11.11.2018 r.

**Módlmy się za zmarłych członków
kół Żywego Różańca i za dusze
w czyszczu cierpiące, o niebo dla
tych, którzy na nie oczekują.**